

اعلامیه در باره ی واقعه ی سیاهکل

“ اولین اعلامیه سازمان یمناسبت حماسه سیاهکل ”

دانشجویان و روشنفکران مبارز!

تقریباً یک ماه از تیرباران شدن سیزده نفر از پارتیزان های رزمنده ی سیاهکل، لاهیجان و تهران می گذرد. حکومت شاه امروز درمی یابد که مرگ آن ها نیز به اندازه ی زندگی شان برای او خطرناک است. درمی یابد که مبارزه ی مسلحانه، نه تنها خاموش نشده، بلکه اکنون رزمندگان با عزمی راسخ تر و تجربه ای بیشتر پا به میدان گذاشته اند تا راه ما را روشن تر کنند و اراده ی ما را در نابود کردن سلطه ی امپریالیستی آمریکا و انگلیس که توسط حکومت شاه نمایندگی می شود، استوارتر سازند. جنبش چریکی سیاهکل در تسریع مبارزه ی انقلابی، اکنون چنان نقشی را ایفاء می کند که یک دهه مبارزه ی غیرمسلحانه نمی توانست ایفاء کند.

اکنون ده ها دست دراز شده تا سلاح این رزمندگان را بگیرد و به چنگ ادامه دهد. شکست تاکتیکی سیاهکل در رابطه با کل جنبش انقلابی خلق ما یک شکست استراتژیک برای حکومت شاه و یا نقطه ی عطف تاریخی در مبارزه ی خلق ما خواهد بود.

همان طور که شکست تاکتیکی “چه گوارا” می کبیر، اوج گیری مبارزه ی مسلحانه را در سراسر قاره ی آمریکای لاتین در پی داشت، همان طور که شکست قیدل در “مونکادا” انقلاب کوبا را به دنبال آورد، سیاهکل “مونکادا”ی ایران است، با این تفاوت که مبارزه ی مسلحانه در این جا بدون وقفه، با نیرو و تجربه ی بیشتر ادامه می یابد.

بگذارید شاه از خشم فریاد بکشد و اپورتونیست های ورشکسته با استفاده از این شکست گذرا و تاکتیکی رجاله وار بر طیل های تسلیم طلبی خود بگویند. این ها در عزم انقلابی چریک های فدائی خلق که به اصطلاح مبارزه ی مسالمت آمیز را در شرایط دیکتاتوری سفاکانه ی شاه چیزی جز کمک به ادامه ی اسارت خلق نمی دانند، هیچ گونه تاثیری ندارد.

چریک های فدائی خلق یا حمله به پاسگاه کلاتری قلعهک و تصرف مسلسل نگهبان پاسگاه و آتش زدن سردر و اتومبیل های کلاتری (شنبه ۱۵ فروردین) و اعدام انقلابی قرسیوی خون آشام (چهارشنبه ۱۸ فروردین) نشان دادند که مبارزه ی قهرآمیز تنها راه است و مبارزه ی مسلحانه ادامه خواهد داشت.

عزیز و جاودان باد خاطره ی انقلابی رزمندگان سیاهکل!

نابود باد سلطه ی آمریکا و انگلیس و سک های ایرانی اش!

ظفرنمون باد همبستگی روشنفکران انقلابی و خلق!

موفق باد جنبش های انقلابی همه ی خلق های رزمنده!